

samme, som jeg begyndte med at paapege og beklage, nemlig et Udslag af en Trang til at udnytte denne Sag i partipolitisk Øjemed, en Trang til at byde over: Nu har man sovet paa det siden i Gaar; man har set, at den hele Sag er ved at løbe ud i Sandet, hvad det agitatoriske angaar, saa skal der bydes over, og derfor skulle vi have den militære Strafferet ind under Debatten. Men jeg kan ikke anbefale at imødekomme denne Trang.

Det, der ligger for her, er Forespørgslen til Forsvarsministeren om, hvorvidt han agter at foreslaa Forandringer i den militære Retspleje, og det, som Tinget efter mit Forslag vil udtale, er, at man er enig med Ministeren i, at det er „ønskeligt, at en Reform af den militære Retspleje snarest muligt finder Sted, og at Principperne i den militære Retspleje, saa vidt Forholdene tillade det, slutte sig til Ordningen af den borgerlige Retspleje“. Dermed naar man til en naturlig Afslutning af denne Forhandling, og hvad der er ud over det, er, jeg vil ikke sige af det onde, men absolut overflødigt, det har intet med Sagen at gøre. Denne Sag egner sig ikke til at bruges som Angrebsmiddel paa den nuværende Regering. Det ærede Medlem for Ringsted synes at ville tillægge mig Udtalelser i Gaar, som i nogen Maade skulde være af den Natur, at et Angreb dog var berettiget. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind derpaa, da jeg gerne vil forlænge Forhandlingerne i ringest mulig Grad og altsaa vil holde mig til, hvad der foreligger, nemlig Forslaget om en Dagsorden. Nu er ogsaa siden Fortrykket af Rigsdagstidenden kommet med Trykfejl og det hele. Det ærede Medlem vil Spalte 2057 finde de Udtalelser, han hentydede til, og han vil deraf se, at det, han mente at have hørt, aldeles ikke findes deri. Den ærede Ordfører for Forespørgerne besværede sig til en vis Grad over, at jeg havde hentydet til, hvad der var den dybere liggende Hensigt for de Herrer, og hvad der for øvrigt fremgaar saa øjensynligt af, hvad der er passeret siden i Gaar Eftermiddags ved denne Tid. Det ærede Medlem ankede over, at jeg havde hentydet til, at det var Agitation, de vilde, og sagde saa: Det ærede Medlem for Løvel har ikke før været saa bange for Agitation, men det er betegnende, at han nu er det. Det ærede Medlem for Løvel har selv en Gang stillet en Forespørgsel om militære Sager, hentydede det ærede Medlem dernæst til. Ja, det har jeg, men det ærede Medlem kan ikke

ud af Rigsdagstidenden finde det allerrin- geste i den Retning, som jeg her beklager mig over i Forhold til dem, som kan sættes ved Siden af det, der er kommet frem fra Socialdemokraternes og det radikale Venstres Side lige overfor denne Regering. Hvis det ærede Medlem kan finde noget, der kan sammenstilles dermed, saa kunne vi tales ved, men det kan det ærede Medlem ikke, og endnu mindre kan han finde noget i min Omtale af Forholdene paa den Tid, da Rekrutsagen i Viborg i 1897 laa for, der kan sammenlignes med den fanatiske, agitatoriske Fremfærd, der har givet sig Udslag i „Social-Demokraten“s Artikler, der have medført de Optøjer, som jeg nævnedes i Gaar, paa Platanvej og i Cort Adellersgade.

Noget saadant vil det ærede Medlem ikke kunne finde, og derfor kan det ærede Medlem ikke hentyde til, at jeg har drevet Agitation, det har jeg aldrig gjort, jeg har heller ikke villet gøre det, og jeg betragter det i den Slags Sager som absolut forkasteligt. Der er selvfølgelig Brist og Brøst forskellige Steder, og det vil der ogsaa vedblive at være alle Dage — ogsaa under en socialdemokratisk Forsvarsminister. I det Tilfælde, at det ærede Medlem for Helsingør eller det ærede Medlem for Ringsted — vi faa jo et Blandingsministerium, hvis de Herrer Ønsker ske Fyldest — til den Tid skulde være Forsvarsminister — jeg ved ikke, hvem af dem der skal være det, — saa gad jeg vide, om de paa Forhaand turde garantere, at disse Hundreder af Befalingsmænd fra Toppen til de laveste vilde vise sig at være humane i al deres Færd og Færdene lige overfor deres undergivne. Det kunde de Herrer ikke garantere, og jeg gad saa vide, hvorledes de Herrer vilde stille sig, naar man kom og sagde: Hvad er det, kan det passere i Viborg eller Fredericia under et radikal-socialdemokratisk Regimente og under en radikal-socialdemokratisk Krigsminister? Det vilde være saa urimeligt og ubeføjet, som tænkes kan. Da jeg rettede min Forespørgsel til daværende Krigsminister Schmack, sagde jeg ikke et eneste Ord, der kunde udlægges som et Angreb paa Ministeren eller som en Hentydning til, at det var en Højreminister, under hvis Regimente Sagen var forefalden. Derfor kan det ærede Medlem ikke sammenstille det, jeg har ført frem, med, hvad der her er gjort. Den Façon, hvorpaa man her er gaaet frem i Pressen, hvorfor adskillige af de ærede Rigsdagsmænd ere ansvarlige, fordi de staa som Medarbejdere eller som